

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_22_CIHOSTSKY_ZAZRAK		
Název materiálu:	Číhošťský zázrak		
Předmět:	Dějepis	Ročník:	9.
Časová dotace:	20 - 25 min	Datum ověření:	18. 5. 2012
Jméno autora:	Mgr. Martina Šlapalová		
Klíčová slova:	Číhošť, farář Toufar, státní bezpečnost, zinscenované procesy		
Výchovné a vzdělávací cíle:	Seznámit žáky s procesem faráře Toufara		
Rozvíjené klíčové kompetence:	K učení		
Anotace, metodický list:	<p>Navazujeme na Výsledky politických vězňů. Uvedeme, že další pronásledovanou skupinou byli příslušníci církve. Rozdáme text, žáci čtou a podtrhují informace, které považují za zaujaté proti církvi a samotné osobě faráře. Podtrhnou také pasáž, která je nejvíce zaujala a napíše proč. V kruhu pasáže i komentáře přečtou, hovoříme o zinscenovaných procesech</p>		
Použité zdroje:	http://www.regionalist.cz/cihost/index1.htm		

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Příloha - text

Číhošťský zázrak

Psal se rok 1949 a v číhošťském kostele Nanebevzetí Panny Marie byla sloužena mše svatá. Při mši svaté v místním kostele, právě při kázání faráře Josefa Toufara, se půlmetrový kříž umístěný na hlavním oltáři několikrát pohnul ze strany na stranu. Farář sám o ničem nevěděl: dle vlastnoručního záznamu ve svém deníku byl informován o této události až následující den místním kovářem panem Pospíšilem. Kromě zmíněného kováře pohyb křížku při mši svaté však zaregistrovalo ještě dalších 19 svědků, kteří začali šířit zprávu o podivném jevu do širokého okolí.

Zpráva o zázraku se rychle rozšířila a do Číhoště přijíždělo velké množství věřících i církevních hodnostářů. O tuto událost se však mimo to začínají okamžitě zajímat i orgány komunistické policie. Státní bezpečnost údajně na místě odhalila důmyslnou soustavu převodů a táhel, jimiž farář podle nich nepozorovaně manipuloval a podvedl tak svoje věřící. 28. ledna 1950 byl Toufar zatčen příslušníky Státní bezpečnosti a mučen. Měl být přinucen k doznání, že při mši manipuloval s křížkem na oltáři.

Vyšetřovatel Mácha s Čechem podrobují Toufara krutému mučení, farář je bit obušky, týrán žízni a temnotou. Teprve 22. února zmučený kněz podepsal protokol s přiznáním, že pomocí provázků a gumiček hýbal s křížem, zároveň byl vypracován další protokol, ve kterém se přiznává k pohlavnímu zneužívání dětí, nechyběl i přípis, kde měl stvrdit, že proti němu nebylo použito násilí. O den později 23. února byl odvezen do Číhoště, kde měla proběhnout rekonstrukce, která byla nafilmována. Tento propagandistický film se měl pod názvem: "Běda tomu, skrze něhož....." promítat ve všech kinech jako svědectví o odhalení "spiknutí katolické církve Vatikánu proti lidově demokratickému zřízení". Avšak během natáčení se ztýraný kněz zhroutil a všechny prvotní příznaky hovoří o rozsáhlém zánětu pobřišnice následkem proděravění střev či žaludku. P. Josef Toufar je proto na přímý zásah ministerstva vnitra převezen prakticky již v agonii do pražského SANOPZU k urgentní operaci zažívacího traktu. (Ministerstvo zřejmě mělo eminentní zájem na tom, aby zůstal naživu pro připravovaný monstrproces, ve kterém by se veřejně doznal před celým národem k podvodnému zázraku s pohyblivým křížem.)

K otřesnému způsobu, jakým z kněze Toufara bylo vynucováno "přiznání" k zinscenování zázraku, lze uvést dvě svědectví od tehdejšího personálu SANOPZU, pořízená v roce 1968:

Zdravotní sestra SANOPZU: "...byla jsem i v koncentráku, viděla jsem už v životě hodně, ale nikdy tak hrozný případ násilí. Na jeho těle nebylo jediné nekrvavé místo, z úst mu vytékaly sliny a krev..."

MUDr. František Maurer: "Při operaci Josefa Toufara jsem tehdy asistoval. Dělali jsme všechno, co bylo v lidských silách, ale toho člověka nebylo možno zachránit. Byl neobyčejně surovým způsobem utlučen k smrti. Řekl bych - jasná vražda!"

Krátce po operaci v SANOPZU dne 25. února 1950 ve 20.35 hodin P. Josef Toufar umírá. Jako diagnosa je dodatečně veden zánět pobřišnice po perforaci žaludku.

Tělo nebohého faráře bylo poté pohřbeno do hromadného hrobu spolu se čtyřiceti dalšími zemřelými v Praze - Ďáblicích a jeho smrt je úředně oznámena pozůstalým až v roce 1961, kdy jim notářství v Havlíčkově Brodě sdělilo, že Josef Toufar zemřel 25. 2. 1950 na zánět močových cest.

Režim nicméně bez ohledu na smrt P. Toufara rozjíždí ideologickou kampaň, ve které jej označuje za agenta Vatikánu, západního špióna a dovedného manipulátora, který se "neštilil použít pro své cíle i podvodu s domnělým zázrakem". Dovedně se přitom daří zamlčovat, že farář je již díky vyšetřovacím metodám komunistické policie několik týdnů mrtev.

Tento výukový materiál byl vytvořen v rámci projektu EU peníze školám.

Základní škola a Mateřská škola Veřovice, příspěvková organizace